اتفاق روز

حضور دروازه‌بان ایران در جمع برترین‌های جهان

عملکرد چشمگیر علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان تیم ملی ایران در جام جهانی اخیر، او را به یکی از تأثیرگذارترین چهره‌های تیم امیر قلعه‌نویی در این رویداد بزرگ تبدیل کرد. بیرانوند با ۱۵ مهار خیره‌کننده در سه مسابقه برابر نیوزیلند، بلژیک و مصر، میانگین چشمگیر پنج مهار در هر بازی را به ثبت رساند که نشان از آمادگی بالای او در این رقابت‌ها دارد.

نکته حائز اهمیت در بررسی آمار بیرانوند، تعداد بازی‌های او در مقایسه با سایر دروازه‌بانان برتر است. از میان ۱۰ گلر برتر جام جهانی، بیرانوند، محمد العویس از عربستان و الوی روم از کوراساؤ هر کدام سه مسابقه انجام دادند. این در حالی است که هفت دروازه‌بان دیگر همراه تیم‌هایشان به مراحل حذفی صعود کردند و فرصت بیشتری برای افزایش تعداد مهارها و درخشش در میادین داشتند.

الوی روم با ۲۰ مهار در سه مسابقه و محمد العویس با ۱۶ واکنش موفق، به ترتیب رتبه‌های بالاتری نسبت به بیرانوند کسب کردند. با این حال، بیرانوند با میانگین پنج مهار در هر مسابقه، فاصله کمی با العویس داشت و حتی بالاتر از بسیاری از دروازه‌بانانی قرار گرفت که تعداد بازی‌های بیشتری در جام جهانی انجام داده بودند. این آمار نشان می‌دهد که بیرانوند در هر بازی نقشی محوری در حفظ دروازه ایران ایفا کرده است.

اگر تیم ملی به مرحله یک‌شانزدهم صعود می‌کرد و بیرانوند در یک مسابقه حذفی دیگر نیز میانگین پنج مهار خود را تکرار می‌کرد، شمار واکنش‌های موفق او به ۲۰ می‌رسید و می‌توانست در کنار الوی روم و گرگور کوبل در رتبه دوم برترین دروازه‌بانان جام جهانی قرار گیرد. این اتفاق می‌توانست نام بیرانوند را بیش از پیش در تاریخ جام جهانی به ثبت برساند.

بیرانوند در جریان تساوی بدون گل مقابل بلژیک موفق شد دروازه خود را بسته نگه دارد و در دو مسابقه دیگر مقابل نیوزیلند و مصر نیز بارها در برابر حملات حریف ایستادگی کرد. عملکرد قاطع او نقش مهمی در حفظ شانس ایران برای صعود تا آخرین دقایق مرحله گروهی داشت. این نشان‌دهنده اهمیت حضور او در ترکیب تیم و تأثیرگذاری مستقیمش بر نتایج تیم ملی بود.

در حال حاضر، اورلاندو گیل دروازه‌بان پاراگوئه، با ۲۳ مهار در صدر جدول برترین دروازه‌بانان جام جهانی قرار دارد. الوی روم از کوراساؤ و گرگور کوبل از سوئیس با ۲۰ مهار در رده‌های بعدی هستند. دیوگو کاستا از پرتغال ۱۹ مهار و ووزینیا از کیپ‌ورد ۱۸ مهار داشته‌اند. محمد العویس، بارت فربروخن و اوریان نیلند هر کدام با ۱۶ مهار در رتبه‌های ششم تا هشتم قرار گرفته‌اند. بیرانوند و یاسین بونو نیز با ۱۵ واکنش موفق رتبه‌های نهم و دهم را در اختیار دارند. بونو نیز مانند بسیاری از دروازه‌بانان بالاتر از بیرانوند، با مراکش به مرحله حذفی رسید و مسابقات بیشتری انجام داد.

سوژه

تأکید دوباره تاج بر حفظ قلعه‌نویی

رئیس فدراسیون فوتبال به تمامی شایعات درباره آینده نیمکت تیم ملی پایان داد و اعلام کرد امیر قلعه‌نویی با حمایت کامل فدراسیون به کار خود ادامه خواهد داد و هدایت ایران در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ را نیز بر عهده خواهد داشت.

در هفته‌های اخیر، گمانه‌زنی‌های مختلفی درباره احتمال تغییر کادر فنی تیم ملی مطرح شده بود، اما اظهارات صریح رئیس فدراسیون نشان داد که مدیران فوتبال ایران برنامه‌ای برای تغییر سرمربی ندارند و همچنان به ادامه همکاری با قلعه‌نویی اعتقاد دارند.

رئیس فدراسیون در این خصوص گفت: «آقای قلعه‌نویی نتایج بسیار خوبی گرفته و عملکردش قابل قبول بوده است. با توجه به شرایطی که من می‌دانم و مشکلاتی که پیرامون آقای قلعه‌نویی وجود داشت، از جمله بازی‌های دوستانه‌ای که مدنظر ایشان بود، مشکلاتی که میزبان ایجاد کرد و گرفتاری‌هایی که برای تیم ملی به وجود آمد، به نظرم ایشان شرایط مناسبی را پشت سر گذاشت و هیأت‌رئیسه نیز با ادامه همکاری مشکلی ندارند.»

با این شرایط، پرونده شایعات مربوط به تغییر سرمربی تیم ملی، دست‌کم تا پایان جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ بسته شده و امیر قلعه‌نویی با حمایت هیأت‌رئیسه مأموریت خود را برای آماده‌سازی تیم ملی در مهم‌ترین رقابت قاره‌ای ادامه خواهد داد.

خبری از تمدید قرارداد کادر فنی و حریف تدارکاتی نیست

یوزها در تونل وحشت!

گزارش یک

سینا حسینی
خبرنگار

تیم ملی فوتبال ایران در حالی تنها ۱۷۴ روز دیگر باید مأموریت خود را در جام ملت‌های آسیا آغاز کند که هنوز بسیاری از پرسش‌های اساسی درباره آینده این تیم بدون پاسخ مانده است؛ از وضعیت کادر فنی و برنامه آماده‌سازی گرفته تا زمان آغاز لیگ برتر و مسیر آماده‌سازی برای رقابتی که قرار است بزرگ‌ترین هدف فوتبال ملی پس از ناکامی در جام جهانی باشد.

طبق برنامه اعلام‌شده از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا، تیم ملی ایران در نخستین دیدار خود در مرحله گروهی جام ملت‌های آسیا باید به مصاف چین برود؛ مسابقه‌ای که به صورت رسمی آغاز مسیر ایران برای رسیدن به عنوان قهرمانی خواهد بود. پس از آن، ملی‌پوشان ایران در دومین بازی مرحله گروهی روز ۱۳ ژانویه ۲۰۲۷ به میدان خواهند رفت و سومین دیدار خود را روز ۱۸ ژانویه برابر قرقیزستان و سوریه برگزار خواهند کرد.

اما آنچه بیش از زمانبندی مسابقات اهمیت دارد، شرایطی است که تیم ملی در فاصله کمتر از شش ماه تا شروع این رقابت‌ها در آن قرار دارد. تیمی که قرار است با هدف قهرمانی وارد مهم‌ترین تورنمنت فوتبال قاره شود، هنوز از نظر مدیریتی و فنی در وضعیتی قرار دارد که نگرانی‌ها را افزایش داده است.

انتظار برای تصمیم‌های بزرگ

ناکامی در رقابت‌های جام جهانی باعث شد نگاه‌ها بیش از گذشته به جام ملت‌های آسیا معطوف شود. بسیاری از منتقدان فوتبال ملی معتقدند در شرایط فعلی، قهرمانی در آسیا نه فقط یک هدف ورزشی، بلکه یک ضرورت برای بازگرداندن اعتبار فوتبال ایران در قاره کهن است.

ایران سال‌هاست یکی از قدرت‌های سنتی فوتبال آسیا محسوب می‌شود، اما فاصله گرفتن از جام قهرمانی در سال‌های اخیر باعث شده این پرسش جدی مطرح شود که آیا تیم ملی همچنان توانایی بازگشت به جایگاه تاریخی خود را دارد یا خیر.

اما مسیر رسیدن به این هدف هنوز با ابهامات زیادی روبه‌رو است. وضعیت نیمکت تیم ملی، آینده همکاری با امیر قلعه‌نویی، موضوع تمدید قرارداد یا تغییر در کادر فنی و همچنین ضرورت جوانگرایی، از جمله مسائلی است که همچنان در فضای فوتبال ایران محل بحث است. در شرایطی که رقبای آسیایی معمولاً ماه‌ها قبل از آغاز تورنمنت‌های بزرگ برنامه آماده‌سازی خود را مشخص می‌کنند، فوتبال ایران هنوز درگیر تصمیم‌گیری‌های ابتدایی است؛ موضوعی که می‌تواند فرصت ارزشمند آماده‌سازی را از تیم ملی بگیرد.

زمانی که به سرعت از دست می‌رود

پنج ماه و سه هفته زمان باقی‌مانده تا شروع جام ملت‌های آسیا شاید در نگاه اول فرصت مناسبی به نظر برسد، اما تجربه فوتبال حرفه‌ای نشان داده چنین بازه‌ای بسیار کوتاه‌تر از آن چیزی است که تصور می‌شود. تیم ملی برای رسیدن به شرایط ایده‌آل نیازمند برنامه دقیق، اردوهای منظم، انتخاب حریفان مناسب تدارکاتی و هماهنگی میان بازیکنان و کادر فنی است؛ مسائلی که بدون تصمیم‌گیری سریع و شفاف از سوی فدراسیون فوتبال امکان تحقق نخواهد داشت.

این در حالی است که هنوز حتی وضعیت آغاز فصل جدید لیگ برتر فوتبال ایران مشخص نیست. لیگ داخلی به عنوان مهم‌ترین منبع تأمین بازیکن برای تیم ملی، نقشی کلیدی در آماده‌سازی دارد و هرگونه تأخیر یا بی‌برنامگی در آغاز رقابت‌ها می‌تواند مستقیماً روی شرایط فنی تیم ملی تأثیر بگذارد.

دو آزمون مهم که نباید از دست برود

تیم ملی ایران تا پیش از آغاز جام ملت‌ها دو فرصت اصلی برای برگزاری دیدارهای تدارکاتی در اختیار دارد؛ فرصت‌هایی که می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در شناخت نقاط ضعف و قوت تیم ایفا کنند.

نخستین فیفادی در سپتامبر ۲۰۲۶ برگزار خواهد شد؛ زمانی که حدود یک ماه و نیم دیگر پیش روی فوتبال ایران قرار دارد. این بازه زمانی می‌توانست فرصتی مناسب برای برگزاری بازی‌های مهم مقابل تیم‌های قدرتمند آسیایی یا حتی حریفان بین‌المللی باشد، اما تاکنون خبری رسمی درباره مذاکره با حریفان تدارکاتی منتشر نشده است.

فرصت دوم در اکتبر ۲۰۲۶ خواهد بود؛ یعنی حدود ۷۹ روز پیش از آغاز جام ملت‌ها. این آخرین مقطع جدی برای ارزیابی تیم، اصلاح مشکلات و نزدیک شدن به ترکیب نهایی محسوب می‌شود.

از دست دادن این فرصت‌ها می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد. تیمی که بدون بازی‌های تدارکاتی کافی وارد جام ملت‌ها شود، در عمل بخشی از مسابقات رسمی را به مرحله آزمون و خطا تبدیل خواهد کرد؛ اتفاقی که در تورنمنت‌های بزرگ معمولاً قابل جبران نیست.

> وضعیت نیمکت تیم ملی، آینده همکاری با امیر قلعه‌نویی موضوع تمدید قرارداد یا تغییر در کادر فنی و همچنین ضرورت جوانگرایی، از جمله مسائلی است که همچنان در فضای فوتبال ایران محل بحث است

سکوتی که نگرانی ایجاد کرده است

یکی از مهم‌ترین انتقادها در روزهای پس از جام جهانی، سکوت فدراسیون فوتبال درباره آینده تیم ملی است. در شرایطی که انتظار می‌رفت پس از پایان این رقابت‌ها جلسات کارشناسی، بررسی عملکرد تیم و تصمیم‌گیری درباره آینده کادر فنی با سرعت انجام شود، هنوز بسیاری از مسائل در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

حتی برگزاری جلسه هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال و رسیدن به یک تصمیم مشخص درباره آینده نیمکت تیم ملی با تأخیر همراه شده است. اختلاف نظرها درباره ادامه همکاری با امیر قلعه‌نویی، ضرورت تغییر نسل و جوانگرایی و همچنین انتخاب مسیر آینده تیم ملی، باعث شده فوتبال ایران در حساس‌ترین مقطع زمانی با نوعی بلاتکلیفی مواجه باشد.

این وضعیت در حالی است که جام ملت‌های آسیا دیگر یک اتفاق دوردست نیست؛ تنها ۱۷۴ روز تا نخستین مسابقه باقی مانده و هر روزی که بدون برنامه مشخص سپری شود، فرصت آماده‌سازی را کاهش می‌دهد.

کابوس تکراری ناکامی در آسیا

فوتبال ایران بارها در سال‌های اخیر با امیدهای فراوان وارد جام ملت‌های آسیا شده، اما در نهایت نتوانسته به هدف نهایی یعنی قهرمانی دست پیدا کند. اکنون دوباره خطر تکرار همان سناریو وجود دارد؛ تیمی با ظرفیت فنی بالا، بازیکنان باتجربه و استعدادهای جوان، اما گرفتار در مشکلات مدیریتی و برنامه‌ریزی.

جام ملت‌های آسیا برای فوتبال ایران تنها یک تورنمنت دیگر نیست؛ فرصتی است برای اثبات دوباره جایگاه این فوتبال در قاره. اما رسیدن به این هدف نیازمند تصمیم‌های سریع، شفاف و حرفه‌ای است.

زمان در حال سپری شدن است و ۱۷۴ روز باقی‌مانده اگر با برنامه‌ریزی دقیق همراه نشود، خیلی زودتر از آنچه تصور می‌شود به پایان خواهد رسید. فوتبال ایران اگر نمی‌خواهد دوباره با حسرت از جام ملت‌ها بازگردد، باید از همین امروز برای بزرگ‌ترین مأموریت خود آماده شود؛ چرا که در فوتبال، فرصت‌ها منتظر تصمیم‌های دیرهنگام نمی‌مانند.

عکس: سایت فدراسیون فوتبال

نیوزیلند حریفی قابل پیش‌بینی بود

نصرتی: قلعه‌نویی باید در جام‌ملت‌ها فقط قهرمان شود

مصاحبه

محمدرضا رحیم‌پور/ پیشکسوت فوتبال ایران معتقد است ادامه همکاری با امیر قلعه‌نویی تنها در صورتی توجیه دارد که هدف فدراسیون قهرمانی در جام ملت‌های آسیا باشد. او تأکید می‌کند در غیر این صورت، بهتر است فدراسیون با تغییر نگرش و آغاز نسل‌سازی، پروژه‌ای تازه را با کادر فنی جدید کلید بزند.

محمد نصرتی درباره آینده نیمکت تیم ملی و برنامه فدراسیون فوتبال اظهار کرد: «قبل از هر چیز باید مشخص شود هدفگذاری فدراسیون چیست. آیا هدف صرفاً قهرمانی در جام ملت‌های آسیاست یا قرار است تغییر نسل و تغییر نگرش در تیم ملی اتفاق بیفتد. تا زمانی که این چشم‌انداز مشخص نباشد، نمی‌توان درباره ماندن یا رفتن سرمربی قضاوت درستی داشت.»

او ادامه داد: «اگر قرار باشد امیر قلعه‌نویی به کارش ادامه دهد، با توجه به اینکه یک دوره جام ملت‌ها و یک جام جهانی را پشت سر گذاشته، دیگر هیچ هدفی جز قهرمانی قابل قبول نیست. اگر تیم ملی با ایشان به فینال برسد اما قهرمان نشود، از نظر من کارنامه موفقی نخواهد داشت، چون فرصت کافی در اختیار این کادر فنی بوده و انتظار از آنها فقط قهرمانی است.»

مدافع سابق تیم ملی در ادامه گفت: «اما اگر فدراسیون به این نتیجه رسیده که باید تغییر فلسفه، تغییر نگرش و جوانگرایی را در دستور کار قرار دهد، آن وقت می‌تواند فضا را برای یک مربی و کادر فنی جدید فراهم کند. در چنین شرایطی حتی اگر تیم ملی با مربی جدید به جمع چهار تیم برتر آسیا برسد، می‌توان آن را یک گام رو به جلو دانست، چون هدف اصلی ساختن تیم برای آینده خواهد بود.»

نصرتی با اشاره به ضرورت شفافیت در برنامه‌های فدراسیون افزود: «فدراسیون باید صادقانه اعلام کند که برنامه‌اش چیست؛ مثلاً اگر قرار است این کادر فقط تا پایان جام ملت‌ها ادامه دهد و بعد برای جام جهانی آینده مربی جدیدی انتخاب شود، این هم یک رویکرد قابل دفاع است. مهم این است که همه بدانند مسیر حرکت فوتبال ملی چیست. با توجه به زمان کمی که تا جام ملت‌ها باقی مانده، اگر هدف فقط نتیجه‌گیری باشد، ماندن قلعه‌نویی منطقی‌تر است. اما در این صورت فقط یک مطالبه وجود دارد: قهرمانی. اگر قرار است ایشان بماند، باید با صراحت بگوید تمام توانش را برای قهرمانی خواهد گذاشت و هدفی غیر از کسب جام وجود ندارد.»

نصرتی در بخش دیگری از صحبت‌هایش به ارزیابی عملکرد تیم ملی در مسابقات جام جهانی پرداخت و گفت: «درست است که تیم ملی شرایط ایده‌آلی از نظر آماده‌سازی، بازی‌های تدارکاتی و حتی مسائل ناشی از جنگ تحمیلی نداشت، اما نباید همه چیز را به شانس ربط بدهیم. اگر قرار است درباره شانس صحبت کنیم، باید همه ابعاد آن را ببینیم. چرا نمی‌گوییم برای ما هم شانس بود که مقابل بلژیک، بازیکنی مثل جرمی دوکو در اختیارشان نبود یا رومیلو لوکاکو در بهترین شرایط قرار نداشت، یا یکی از مدافعان اصلی‌شان اخراج شد؟ حتی اینکه ابتدا با نیوزیلند بازی کردیم و بعد به مصاف بلژیک رفتیم هم بخشی از شانس مسابقات است. بنابراین شانس فقط به توپی که به تیر دروازه می‌خورد خلاصه نمی‌شود.»

مدافع اسبق پرسپولیس درباره دیدار برابر نیوزیلند نیز اظهار کرد: «سبک بازی این تیم کاملاً مشخص بود. آنها روی توپ‌های بلند و استفاده از مهاجم هدف خود برنامه‌ریزی کرده بودند. وقتی از قبل می‌دانید حریف چگونه بازی می‌کند، باید ترکیب و آرایش تیم را متناسب با همان برنامه انتخاب کنید.»

او با اشاره به صحبت‌های کادرفنی تیم ملی درباره «بسکتبالی شدن» مسابقه گفت: «آقای الهویی هم بعد از بازی گفت این مسابقه حالت بسکتبالی پیدا کرده بود. فوتبال ذاتاً ورزشی با شدت بالا و ریتم متناوب است، اما مدیریت همین ریتم بر عهده کادر فنی است. زمانی که بازی از کنترل خارج می‌شود، نیمکت باید آرامش را به تیم منتقل کند، سرعت مسابقه را مدیریت کند و اجازه ندهد بازی به رفت‌وبرگشت‌های بی‌هدف تبدیل شود.»

نصرتی در پایان خاطرنشان کرد: «وقتی مالک توپ هستید باید با برنامه جریان بازی را کنترل کنید، تیم را در زمین حریف مستقر کنید و از ضعف‌های دفاعی حریف بهره ببرید؛ در حالی که نیوزیلند چه در دفاع فردی و چه در دفاع گروهی ضعف‌های زیادی داشت و می‌شد بهتر از این ضعف آنها استفاده کرد.»

وقتی «جوانگرایی» و «فوتبال مالکانه» فقط ابزار رسانه‌ای بودند

۴ سال مربیگری در سایه تناقض

نکته روز

۴ سال پیش، وقتی امیر قلعه‌نویی پس از سال‌ها دوری دوباره بر صندلی داغ هدایت تیم ملی فوتبال ایران تکیه زد، دو کلیدواژه را به عنوان مانیفست و خط مشی دوران جدید خود به جامعه فوتبال تزریق کرد: «جوانگرایی شجاعانه» و «فوتبال تهاجمی و مالکانه». این عبارات پرطمطراق در فضای رسانه‌ای آن روزها، همچون نسیمی تازه بر پیکر خسته و خموده تیم ملی نشست و این تصور را ایجاد کرد که قرار است دوران محافظه‌کاری‌های مفرط کارلوش کی‌روش به پایان برسد و نسلی جدید، با جسارت و رو به جلو، قلب استادیوم‌ها را فتح کند.

اما امروز، پس از گذشت یک چرخه چهارساله و در آستانه چالش‌های سرنوشت‌ساز پیش‌رو در جام ملت‌های آسیا، وقت آن رسیده که کارنامه این دو وعده بنیادین را نه در تریبون‌های رسمی و کنفرانس‌های خبری، بلکه روی زمین سفت مستطیل سبز ورق بزنیم. واقعیت عریان و بدون رتوش نشان می‌دهد که میان «جبهه کلمات» سرمربی و «واقعیت تاکتیکی» تیم او، گسلی عمیق و آشتی‌ناپذیر دهان باز کرده است.

آرایش ۱-۴-۵؛ وقتی ژنرال دژ نظامی می‌سازد

نخستین و محکم‌ترین نشانه این تناقض تاکتیکی، در اولین آزمون‌های جدی و سرنوشت‌ساز تیم ملی هویدا شد. تیمی که قرار بود نماد ارکستر فوتبال تهاجمی آسیا باشد، در میدان مسابقه جام جهانی با آرایش به شدت محافظه‌کارانه ۱-۴-۵ به زمین رفت. عقب‌نشینی خطوط، اولویت دادن به بستن فضاهای حیاتی در زمین خودی، لایه‌های دفاعی متراکم و به حداقل رساندن تعداد حملات مؤثر، خروجی تیمی بود که بیش از «بردن»، از «باختن» می‌ترسید و در نهایت با سه مساوی از جام خداحافظی کرد. در فوتبال مدرن، سیستم ۱-۴-۵ یا ۳-۴-۳ ذاتاً مترادف با بازی دفاعی نیست؛ تیم‌های تراز اول جهان با وینگ‌بک‌های رونده و هافبک‌های فضاطلب، از همین خط دفاعی پنج‌نفره، بُرنده‌ترین حملات را می‌سازند اما در تیم قلعه‌نویی، مدافعان کناری عملاً زنجیر شده به خط دفاعی باقی ماندند، هافبک‌ها در چندقدمی محوطه جریمه خودی لنگر انداختند و سرعت انتقال توپ از دفاع به حمله به قدری کند بود که هرگونه غافلگیری را از بین می‌برد و شاید تنها راه حل تیم‌مان امید بستن به ضربات ایستگاهی بود.

سؤال اساسی از کادر فنی این است که اگر استراتژی کلان شما بر پایه نتیجه‌گرایی، گل نخوردن و واقع‌گرایی دفاعی بنا شده، چرا آن را صادقانه با افکار عمومی در میان نمی‌گذارید؟ هواداران فوتبال مربیانی چون دیگو سیمئونه یا ژوزه مورینیو را به خاطر دکترین دفاعی‌شان سرزنش نمی‌کنند، چرا که آنها با فلسفه خود صادقند؛ اما تضاد میان شعار «فوتبال هجومی» و عمل «دفاع اتوبوسی»، بزرگترین ضربه را به باور مخاطب می‌زند.

ریش‌سفیدانی که همچنان بار تیم را بر دوش می‌کشند

وعده دوم قلعه‌نویی، یعنی تزریق خون تازه به رگ‌های منجمد تیم ملی، سرنوشتی به مراتب تلخ‌تر داشت. چهار سال زمان برای یک مربی فوتبال، فرصتی کهکشانی است تا بتواند شاکله و هویت یک نسل را تغییر دهد. اما امروز با نگاهی به ترکیب تیم ملی در مسابقات حساس، می‌بینیم که بار فنی، روحی و تاکتیکی تیم همچنان بر دوش همان ستاره‌های قدیمی و پا به سن گذاشته نسل‌های پیشین است.

سرمربی تیم ملی در این سال‌ها ترجیح داد پروژه تغییر نسل را به بازی‌های دوستانه، فیفادی‌های بی‌اهمیت و دقایق پایانی مسابقات تشریفاتی محدود کند. پدیده‌های جوان فوتبال ایران هرگز این پیام را از کادر فنی دریافت نکردند که در روزهای سخت و مسابقات سرنوشت‌ساز، پیراهن شماره یک تیم ملی به آنها سپرده خواهد شد. این محافظه‌کاری در بازی دادن به جوانان، عملاً فرآیند جانشین‌پروری را در فوتبال ملی به تعویق انداخته است. هیچ قانون مکتوبی در فوتبال وجود ندارد که مربیان را ملزم به ارائه بازی تهاجمی کند. فوتبال دفاعی و ساختارگرایانه نیز متکی بر اصول علمی و تاکتیکی دقیقی است که می‌تواند به جام‌ها و افتخارات بزرگی ختم شود. بحران امیر قلعه‌نویی، بحران سبک بازی او نیست؛ بحران عدم تطابق حرف و عمل است. وقتی در رسانه‌ها از تحول و تغییر نسل سخن می‌گویید اما در رختکن به محافظه‌کاری پناه می‌برید، اعتبار کلام‌تان در میان بازیکنان و هواداران مخدوش می‌شود. کادر فنی تیم ملی کماکان فرصت دارد تا در رویدادهای پیش‌رو این ذهنیت را اصلاح کند؛ اما اگر قرار باشد دژ دفاعی ۱-۴-۵ بدون فرمول‌های تهاجمی تکرار شود، دیگر تریبون‌های خبری نمی‌توانند حقیقت جاری در مستطیل سبز را پنهان کنند. جامعه فوتبال تشنه صداقت در ایده و شجاعت در اجراست.

گامی بلند در راستای سلامت بازیکنان فوتبال استان تهران

مرکز پزشکی فدراسیون کشتی در اختیار هیأت فوتبال استان تهران

خبر

تفاهمنامه همکاری مشترک فدراسیون کشتی و هیأت فوتبال استان تهران، با حضور علیرضا دبیر (رئیس فدراسیون کشتی) و سید میرشاد ماجدی (رئیس هیأت فوتبال استان تهران) به امضا رسید.

این تفاهمنامه در راستای ارتقای سلامت، ایمنی و پایش علمی ورزشکاران به خصوص بازیکنان جوان فوتبال استان تهران به امضا رسید.

بر اساس این قرارداد، تمامی معاینات پزشکی پیش فصل بازیکنان لیگ‌های فوتبال استان تهران در این مرکز برگزار می‌شود.

این همکاری گامی مؤثر در جهت ارتقای کیفیت معاینات پزشکی، کاهش خطر آسیب‌ها، افزایش ایمنی ورزشکاران و توسعه نظام سلامت فوتبال استان تهران بر پایه دانش روز و استانداردهای جهانی به شمار می‌رود.

در این نشست علاوه بر رئیس هیأت فوتبال استان تهران، علی فیض‌الله‌زاده (مدیر حوزه ریاست هیأت فوتبال استان تهران) و حمیدرضا عرب (مدیر روابط عمومی هیأت فوتبال استان تهران) حضور داشتند.

دبیر: می‌خواهم پرچم ورزش ایران بالا باشد

در این مراسم علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی با اشاره به سابقه فوتبال استان تهران گفت: «در استان تهران تیم‌های ریشه‌دار و بازیکن‌سازی حضور داشتند که الان کمتر شده و امیدوارم که بار دیگر شاهد حضور تیم‌های قدرتمند فوتبال در تهران باشیم زیرا توسعه فوتبال این استان به ورزش ملی کمک می‌کند.»

وی ادامه داد: «همکاری رشته‌های مختلف در ورزش به توسعه ورزش ایران ختم خواهد شد. ما باید برای توسعه ورزش در کنار هم باشیم، من با پیروزی تمام رشته‌ها خوشحال و از شکست آنها ناراحت می‌شوم. من از فوتبال تهران نیستم و پدرم در این فوتبال فعالیت داشته است. هدفم از امضای این تفاهمنامه درآمدزایی برای کشتی نیست بلکه می‌خواهم پرچم فوتبال ایران بالا باشد.»

دبیر خاطرنشان کرد: «تهران برای ورزش ایران وزنه است و توسعه ورزش در این استان می‌تواند به الگویی برای دیگر استان‌ها تبدیل شود. باید روی توسعه کمی تمام رشته‌ها کار کنیم. روزی که من به فدراسیون آمدم جمعیت کشتی ۳۰ هزار نفر بود اما امروز به عدد ۷۰۰ هزار نفر رسیده است. توسعه کمی به کسب افتخارات بیشتر ختم می‌شود.»

ماجدی: دبیر می‌تواند الگوی مدیریت در ورزش باشد

سید میرشاد ماجدی، رئیس هیأت فوتبال استان تهران نیز در این نشست گفت: «کاری که آقای دبیر در فدراسیون انجام داده فراتر از فدراسیون است. دبیر امیرکبیر ورزش ایران است و می‌تواند الگوی موفق مدیریت در ورزش باشد.»

وی ادامه داد: «اینجا همه امکانات فوق‌العاده است و لاکچری به شمار می‌رود و من بابت این کار به رئیس فدراسیون تبریک می‌گویم. دبیر نهایت همکاری را با ما در استان تهران دارد و امیدوارم این همکاری دو سویه موجب رشد و پیشرفت فوتبال در استان تهران شود.»